

Az "ÉGYETÉRTÉS" első melléklete. 181-ik számához. Vasárnap, 1881. július 3.

A fumei kérdés a tartománybizottság előtt.

A zágrábi tartománygyűlés által a fumei kérdés ügyében kiküldött bizottság, mint távirati tudósításainkban jeleztük, a múlt héti 28-kán tartotta első ülését. A bizottság a következő megbeszélést nyerte:

1. Megvitatandók a horvát megyék és községek képviselői által benyújtott kérvények, melyekben az foglaltatik, hogy a magyar kormány a fumei kérdést egyáltalán, vagyis a horvát tartománygyűlés és kormány háta mögött akarja megoldani.

2. Tanácskozás alá vevendő a kormány nyilatkozata, melyet néhány képviselő azon állításra adott válaszul, hogy a kiegyezési törvény 66. §-a meg van hamisítva.

3. Végül tárgyalás alá vevendő Folvegovic képviselő indítványa, mely szerint a kormány felhívja a községek képviselőit, hogy Fiume horvát lakosainak személyi és vagyoni biztonságát megvédelmeztessék.

A bizottság elnöke dr. Subotić; dr. Derencsin a kormány képviselőjéül mutatta be magát. Miskatovic előadta általános vonásokban ismertetve a beérkezett kérvények tartalmát.

Starcevic és Mrazovic képviselők azt kívánják, hogy az előadó tüzesebben ismertesse az egyes kérvényeket.

Dr. Derencsin megjegyzi, hogy a kérvények lényege bennfoglalja a bizottság utasított pontjait, hogy ennek folytán a tanácskozási megbeszélés tartani. A bizottság erre elhatározza a vita megkezdését, azaz a fennmaradó, hogy a kérvények felett csak akkor hoz határozatot, miután pontos kihatást elkészített.

Elnök ajánlja, hogy az előterjesztések és kérvények képezék a vita első tárgyat.

Dr. Derencsin: A kir. tartományi kormány nevében kijelenti, hogy a kormány teljesen egyetértve a magyar kormánnyal, egy pillanattal sem gondolt arra, hogy Fiume körüli viszonyainak kérdése más uton oldandó meg, mint a 66. §-ban van körülírva.

Fiume város és kerületének kérdése a kormány nézete szerint a tartománygyűlés háta mögött nem oldható meg. A kormány a magyar kormánnyal egyetértően Fiume város és kerületének helyzetét a magyar korona országával, valamint az országok törvényhozás testületével és autonóm közigazgatásával szemben provizorium jellegűnek tartja, mely provizoriumot a két kormány a törvényhozó testület által rájuk ruházott hatalmával fogva léptette életbe.

Fiume város kerülete viszonyának az említett kérdésekre való tekintettel leendő rendezéséig mindkét kormány fenn fogja tartani a status-quo-t, természetesen csak annyiban, amennyiben az a provizorium szervezési pontosságait a horvát megyei hatóságok és horvát gyanúsítványok Fiumében való fenntartására vonatkozik. Erre vonatkozólag a kormány elismeri, hogy a fumei provizoriumban a horvát királyi tartománygyűlésnek bejegyzése nélkül semminemű változtatás nem történhet.

A magyar kormány ugyanezen álláspontot foglalja el, s még soha egyetlen alkalommal nem fordult a horvát kormányhoz a követeléssel, hogy a fumei provizorium a törvényes ut mellőzésével szüntessék meg.

Ez előrebocsátva, a kormány azon nézetek alá fejezték, hogy a horvát megyék és községek mindazon kérelmei és előterjesztései, melyek feltételek a fumei kérdést azáltal, hogy a magyar kormány a fumei kérdést a törvény megsértésével akarja megoldani — téves föltevés alapján keletkeztek és küldeték el, a mely föltevést a kormány határozottan visszautasítja.

Ennek alapján a kormány fölkeri a tartománygyűlést, hogy az említett kérvények és előterjesztések felett térjen napirendre.

Dr. Starcevic megjegyzi, hogy a kormány nyilatkozata azon feltételeken alapszik, hogy a 66-ik § korrekciót a hamisítatlan. De ezzel ellentétben szóló egy értesült, hogy az említett szakasz hamisítvány. Meddig a kérdés tisztába nem hozatik, szóla a kérvények és előterjesztések feletti vitába nem bocsátkozhatik.

Mrazovic támogatja az előző szót, mivel a tartománygyűlésen azt hangzott, hogy a kiegyezési törvény 66. szakasza át van ragasztva egy más darab papírral, melynek más kézzel és tintával Fiumére vonatkozólag oly tartalom határozat van írva, mely a korona elé terjesztett eredeti szövegben nem foglaltott benne.

Dr. Derencsin osztályfőnök hivatkozik a kormány a tartománygyűléshez intézett jegyzékére, mely jegyzékben hiteles adatok és tartománygyűlési tárgyalások alapján, eltekintve a Mrazovic képviselő által kiemelt körülményről, a kiegyezési

törvény 66. §-ának valódisága minden kétségen kívül helyezett.

Dr. Starcevic: Kérveteli, a szóbanforgó törvény eredetben felmutatását, hogy így bebizonyíthatja, miszerint a 66. § valóban át van ragasztva.

Miskatovic támogatja az indítványt, s hozzá teszi, hogy az 1868. nov. 8-iki eredeti leirat is, melyet a tartománygyűlés elfogadott, előterjesztések, mert a kormány a nevezett leirat alapján bizonyítja a kiegyezési törvény 66. §-ának valódiságát.

Horváth Mirko kijelenti, hogy az illető tartománygyűlési tárgyalások az 1868. nov. 8-iki legmagasabb leirattal áttanulmányozta s azon meggyőződésre jutott, hogy a kiegyezési kérdés 66-ik §-ának meghamisításáról nem lehet szó.

Derencsin osztályfőnök azt véli, hogy a bíráknak nem lesz ellene kifogása, hogy az említett okiratok eredetben előterjesztésnek, de szónoklatszerűen erre vonatkozólag ígéretek tenni a bíráló felhatalmazása nélkül, és pedig annál kevésbé, mert szólok most nem az ő reszortját, hanem a távollévő belügyi osztályfőnökét képviseli.

Erre a bizottság elhatározza a további tárgyalásnak elnapolását, addig, míg a kormány nem nyilatkozik az eredeti okiratok előmutatására vonatkozó indítvány tárgyában.

Ezután a bizottság áttért Folvegovic azon indítványának tárgyalására, hogy szőlőművelés fel a kormány kell rendszabályok eszközökre a végül, hogy oltalmazzassék a fumei horvátok személyi és vagyoni biztonságára, mely mint a legutóbbi események mutatják, fenyegetetnek látszik.

Derencsin a kormány nevében kijelenti, hogy a bíráló helyes tudomást szerzett Folvegovic interpellációjáról, azonban a magyar kormányhoz fordult, mely Fiume városát kormányozza s feltételezte Folvegovic állításainak valódiságát, megkeresve a magyar kormányt, hogy Fiume kormányására vonatkozólag elvállalt felelősségét megjelölje, ne térje azt, hogy Fiumében politikai nézetkülönbség miatt a személyi és vagyoni biztonság veszélyeztessék. A horvát kormány egy pillanattal sem hiszi, hogy a magyar kormány figyelmen kívül hagyja a közigazgatási hatóságok azon kötelességét, miszerint a kihágást elkövetők ellen, a pártkülönbségre való tekintettel nélkül megelöztetik a megelőzőleg járjanak el. Fiume város viszonyait, vagyis azon kérdéseket végleges szabályozásra, hogy a horvát autonóm törvényhozás és közgazdasági Fiumére nézve is illeendő, nevezetesen, hogy a horvát törvényhozás a közigazgatás Fiumére is ki leg terjeszkedni, nyit kérdést képez, mert így mondja s így tanítja a törvény, melynek valódisága iránt szólok mint jogász nem lehet kétségben. Szólok nem akarja vizsgálni, hogy a provizorium előnyös-e Horvátországra nézve csak egyszerűen konstataálni akarja, hogy a törvény szavai szerint Fiume város viszonyait csak ezután szabályozandó s pedig a magyar s a horvát országok bizottság tárgyalásai által Fiume város képviselőinek közreműködésével, a d d i g Fiumében provizorium lesz. Ha az így van, nem kell csodálkozni, hogy Fiumében a kérdés megoldására vonatkozólag különböző nézetek, különböző pártok vannak. Némelyek a fumei kérdést tisztán magyar szellemben kívánják megoldani, vagyis hogy Fiumének Horvátországgal ne legyen semmi közös ügye, hanem hogy autonóm ügyeit is Magyarországnak engedje át; mások tisztán horvát szellemben követelik a kérdés megoldását s aztán vannak tisztán fumei autonómisták is, kik azt mondják: sem Magyarországhoz, sem Horvátországhoz, hanem azt a törvényhozó közigazgatási autonómiát követeljük, melynek Horvátország örönd. Szólok nem tudja, hogy Fiumében vannak-e, kik az arany közöpsöt nem menjenek túl azon határon, melyen túl nincs szabadság, nincs józan tanácskozás, nincs kölcsönös meggyőződés. A magyar kormány bizonyára nem fogja tűrni, hogy Fiumében így állapot létesüljön.

Dr. Starcevic így szól: A kormány képviselője a fumei provizoriumról beszélt, de szólok nem tudja, hogy a provizorium miként keletkezett s hogy történt az, miszerint Fiumében magyar kormányzó szék, hogy ott magyar tanácsot hoztak.

Derencsin válaszába, hogy a jelenlegi provizorium szervezete Fiumében 1871-ben az illető törvényhozások által erre felhatalmazott magyar és horvát kormányok által egyetértéssel hozott be s szervezet a kérdés végleges szabályozásáig fennmarad hivatkozott be selyem-újítás. A zene elkészült, porosan és szárazan, alig érve túl a lámpasoron, ott hamarosan fölrepenne, meglibentve egy pillanatra a mennyezet zászolát, befutva a rendezget terem pilléreit, hogy aztán az unottsg csendjébe fuljon el. A közönség csak nézett, a nélkül, hogy értett volna valamit. Valmajour másik nőtára gyujtott, melyet mindjárt az első ütemek után kaczagás, morgás, fölkiáltások fogadtak.

Audiberte megfogó vigyezen kezét: — Az árnyék... Hirtessünk!

— Az árnyék bizony csak egy pár "esit"!"-ből, "halljuk!"-ből, egy-egy tréfas közbekiáltások állott, a milyen az is volt, mikor egy rekedt nő hang a muszikusnak odakiáltott:

— Még se végeztél el, te tudós úrge? S azután a Skating újra rákezdte korszolóját, angol tekeasztalai dűbörgését, üzleti sürgős-forgását, elfojtván a tilinkót és a dobot egyaránt, melyeken a toubador makacsul dolgozott a nóta végéig. Azután megint bököl, előlépett a lámpasorig, egyre a villamos fény világában, mely utána ment. Látni lehetett, hogy ajkai mozognak, szokat ejtenek: "Eszenbe jutott... egy lyukon... három lyuk... istenadta madara..."

S kétségbeesett tagléte, melyet a zenekar megértett, jeladta volt a balletre, melyben a ticskők összefonódtak a normandiai hurrikál festői csoportokba, hullámozó, kieséspangó táncba, mely a bengáli fény szivárvány-szeiben ömlött, le egészen a toubador hegyes cipőjéig, ki az apoteózis dicsőnyében mimelte az ősei vára előtt zengő hegedőst...

Ez volt hát az ő regénye!... Ime, mit csinált belőle Paris...

... Az ódon kép-óra esengő verője egyet ütött, midőn Hortense fölemelkedett a pampról, a melyre hazajövet megsemmisülve dőlt le; körülzért kedves szízi felében, az elhaló tűz enyhe melegében, az álmátgójá lámpa világánál.

— Mit csinálk én itt? ... Miért nem feledtem le?

Nem emlékezett többé, csupán összetörődést érzett egész testében, s fejében zsongást, melytől halálra láttott. Két lépést tett, észrevette, hogy kalapja, felöltője rajta van — s eszébe jutott

álland. A mi a horvát kormányt illeti, ez az 1870. jul. 20-iki tartománygyűlési határozat által hatalmaztatott fel e rendezésre.

Starcevic csak egy intézkedésről tud, melyet a magyar s horvát kormány egyetértéssel tett a fumei törvényszék ügyében; de hogy a kormányzat s a magyar tanácsotek miként létesítették, arról nem tud semmit.

Derencsin a tartománygyűlés tárgyalási s jegyzőkönyvei alapján bizonyítja, hogy a kormány adott felhatalmazás korlátlan volt, vagyis, hogy 1870-ben a kormány minden korlátozás nélkül volt hatalmava Fiume számára a bel-, igazság-, vallás s közoktatásügy minden ágaira vonatkozólag a magyar kormánnyal egyetértésben ideiglenes közigazgatási szervezetet alkotni. A fumei jog szolgálatára vonatkozólag leírt provizorium ügyében tett intézkedés azért kellett közzétenni, mert a közönséggel meg kellett ismertetni az új törvény-szervezetet, s mert egyidejűleg a fumei tábla működése megszüntetett s ehhez a horvát kormány világos intézkedésre kellett. Az autonóm közigazgatás minden egyéb ágait s a hatóságokat Fiumében a magyar kormány létesítette a horvát kormánnyal való megegyezés alapján, mely utóbbi (a horvát kormány) a tartománygyűlés által volt hatalmava Fiume város s kerülete számára a magyar kormánnyal egyetértésben kormányzati provizoriumot alkotni, mely a magyar kormányzás kizárólagosságát Fiumében nem zárja ki. A kormányzati egység követelménye annak megosztását nem engedte meg.

Starcevic megjegyzi, hogy kuriosus egy provizorium az, hol az egyik egyezkedő fél a másiknak a horvát magyarok mindenben enged. Szólok ismételve állítja, hogy egyedül s csak a fumei törvényszék szervezetét szabályozta, mert ennek felállítására vonatkozólag mindkét kormány tett intézkedéseket. Szólok óhajta tudni, hogy vajon hajlandó-e a horvát kormány a két kormány között megállított provizoriumra vonatkozólag okmányokat előterjeszteni? Szólok különben nem hiszi, hogy az 1870-iki tartománygyűlés felhatalmazta volna a kormányt arra, miszerint Fiumé engedje át Magyarországnak.

Derencsin osztályfőnök: Itt nem arról van szó, hogy a provizorium Horvátországra nézve kedvező-e vagy kedvezőtlen, hogy lehet volna az azt mások megalkotni vagy nem, hanem kizárólag arról a tényről van szó, hogy a horvát kormány felvonta-e a közigazgatási provizoriumot alkotni. Behívonyított, miszerint a kormány a kérdéses felhatalmazást megkapta s a honlapi illető alá értelet jegyzőkönyvét be fogom mutatni. Különben azon urak, kik ily kérdéseket felvetnek, egyidejűleg maguk gondoskodhatnak arról, hogy a szükséges információkat megszeressék.

Szólok ismételten bebizonyítja, hogy a fumei törvényszék szervezése vonatkozó intézkedés a provizoriumnak csak egy részére vonatkozott. A kormány nem hajlandó a provizoriumra vonatkozó okiratokat előterjeszteni, mert azokban csak tárgyalások foglaltatik, s azok eredménye már közlötelt és szemmel látható. A kormány a nélkül sem titkolhat el semmit sem abból, a mi a fumei provizorium lényegét képezi, minthogy azok mára tapasztalat tárgyát képezik, s aztán az anélkül sincsen szokásban, hogy a kormányok közti folyó tárgyalások okiratait a tartománygyűlések elő terjeszték, hanem közlik azok végeredményeit, s ez teljesen elég.

Hrvát Mirko osztózik a kormány képviselőjének azon nézetében, hogy a provizoriumra vonatkozó okiratok közözetéle fölösleges, s állítását a független államok kormányai közt folyó nemzetközi tárgyalásokra való hivatkozással indokolja.

Voncina a fumei provizoriumra vonatkozó kérdést kimerítetnek tartja, a kormánnyal ezen ügyben adott felhatalmazásnak korlátlanágát pedig kétségtelennek jelenti ki.

Elnök: Azt hiszi, hogy az összes kérdések eléggé szelöltetve vannak, azonban mindaddig nem lehet határozatot hozni, míg a kormány ki nem jelenti, hogy hajlandó a kiegyezési törvény, és az 1868. november 8-iki királyi leirat, eredetjéit felmutatni. Ennek folytán elnök az ílést azért nyilatkozattal rekeszti be, hogy a legelőzlebbi ílést csak akkor fogja összehívni, midőn a kormánytól értesítést nyer, hogy az fel akarja-e mutatni az említett eredeti okiratokat vagy sem.

A múlt héti 29-én tartott második bizottsági ülésen, melyen Zivkovic báró osztályfőnök is jelen volt.

Dr. Derencsin a kormány képviselője ányújtotta a kiegyezési törvény és az 1868. november 8-iki királyi leirat eredeti példányát, valamint azon tartománygyűlési ülés jegyzőkönyvét, melyben eleirt fölmutatást s tudomásul véteték és azon ílést jegyzőkönyvét, melyben a kormány felhatalmaztatott, hogy Fiumé illetőleg provizoriumot léptessen életbe. A két jegyzőkönyv szintén eredetben mutatott be.

Elnök felszólítja a bizottság tagjait, hogy a felmutatott eredeti okiratokat tekintésük meg.

Dr. Starcevic: Konstatálja, hogy a kiegyezési törvényben a 66. szakasz az eredeti szövegve ragasztott papírdarabra más kézzel és más színnel írtával van írva. Eme minden bizottsági tag által észlelt tény elégséges, hogy szólok a 66-ik szakaszt hamisítvánknak jelentsék ki. Nincs szükség rá, hogy megmutassa, vajjon miért és miképen ragasztott fel az a darab rongy. A ki himni akarja, hogy a 66. § valódi, az higgyje, ő azonban nem hiszti.

Mrazovic meg van győződve, hogy a ragasztott 66. szakasz nem egyéb hamisítvánnyal, s pedig a következők okokból:

a) Mert a korona elé terjesztett kiegyezési törvényjavaslathoz a 66. szakasz másképp hangzott, mint az a felragasztott darab papíron olvasható. A 66. § ugyanis abban a szövegben, a mint azt a tartománygyűlés elfogadta, így hangzott: „Fiume városi közigazgatás kizárólag a magyar kormánnyal egyetértésben fogja folytatni, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

b) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

c) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

d) Mert a tartománygyűlés által az 1870-iki évből a fumei kérdést illetőleg kiküldött bizottság is beadott jelentésében határozottan kimondta, hogy a 66. § szövege azonos az 1868. november 8-iki királyi leirattal, melyben az a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

e) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

f) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

g) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

h) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

i) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

j) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

k) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

l) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

m) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

n) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

o) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

p) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

q) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

r) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

s) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

t) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

u) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

v) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

w) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

x) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

y) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

z) Mert a tartománygyűlés a királyi leirattal 1868 november 17-én fogadta el, holott a kiegyezési törvényt a király már 1868 nov. 8-án szentesítette; tehát ő felsége e törvényt nem szentesítette a leiratban foglalt szöveg szerint, a mi a tartománygyűlés által még akkor nem volt elfogadva, hanem azon szövegben, melyben az a tartománygyűlés által szentesített végett előterjesztett.

hagyták. Hogy ez így van, azon megtámadhatlan körülmény igazolja, hogy a tartománygyűlés a kiegyezési munkát elfogadása után a fumei kérdést tárgyalás alá vette és elhatározta megkérni ő Felséget, hogy Horvátországnak Fiumera vonatkozó jogai érvényre emeltesse, vagyis, hogy Fiumének Horvátországhoz tartozandóságát elismertessék. Ha a tartománygyűlés a 66. §-t a kiegyezési munkát szövegében valódi törvényhozási határozatnak tekintette volna, mely nem igényel változtatást, az előbb említett határozat nem hozhatott volna, és a korona elé nem terjesztett volna éppen azon képviselő által, mely a kiegyezésre vonatkozó javaslatot szentesítés végett eléje terjesztette. A magyar országgyűlés hasonló módon járt el, mint a mi tartománygyűlésünk, ugyanis: a kiegyezést elfogadta és Fiumera nézve kijelentette, hogy „Fiume Magyarországhoz tartozik”, éppen úgy, mint a horvát tartománygyűlés kimondotta, hogy „Fiume Horvátországhoz tartozik”. Ily tényállás mellett a korona nem szentesítheti oly határozatot, mely — tekintettel a két törvényhozás ellenkező határozataira bizonyos mérvben Magyar és Horvátország között a harzós és Fiume államgyűlési állásának bizonytalanságát szentesítette volna. A korona elhatározza, hogy a meg nem egyező két nemzet között intervenál és ez okból a két törvényhozáshoz 1868. évi november hó 8-ik napjáról intézett leiratban azt javasolja, hogy fogadják el a következő két királyi proposíciót:

1) Fiume a magyar koronához közvetlenül bekebelezett test;

2) Hogy Fiume városának Horvátország autonóm hatáskörében eső ügyei mi módon rendezendők, azt Fiume város képviselőinek közreműködésével a regnikolaris bizottságok határozzák el.

A korona ezen javaslatokat téve, hozzáette, bizton elvárja, hogy azokat mindkét törvényhozás elfogadja. Ehhez képest a korona a kiegyezési javaslat 66. §-ba az említett javaslatoknál megfelelő határozatot vett fel. Mindkét törvényhozás elfogadta a királyi javaslatokat, mindkét törvényhozás kifogás nélkül elfogadta a kiegyezés kihirdetését az említett szövegben, mi által bizonyítva van, hogy valamennyi törvényhozási tényező megegyezett abban, hogy a fumei kérdés oldassék meg.

Ez által nyer felvilágosítást, hogy a 66-ik szakasznak az 1868. november 8-iki leiratnak megfelelő szövege miatt függesztették a kiegyezési törvényhez, miért van a törvényszentesítés és a leiratnak ugyanazon kelte. Egészen világosan szólva, ez által maga a korona deríti fel mindeme körülményeket, a mennyiben az 1868. évi november 8-iki leiratban kimondja, hogy a szentesített anticiplápa, azon feltevéssel, hogy a két törvényhozás javaslatait elfogadják; oly feltevés, a mi tényleg teljesült.

Ezen ártározott papírszeletnek ez az ártatlan története, mely annyit port vert fel, és melyből némely urak azt akarták következtetni, hogy a kiegyezési törvény hamisítvány.

Szólok reflektál dr. Starcevic és Mrazovic fejtegetéseire és kimutatja, hogy mindkettőnek különböző álláspont indultak ki. Dr. Starcevic az állítja, hogy a 66. § azért hamisítvány, mert ragasztott papírra van írva és e pusztá tény azon — mint őnmaga nevezi — hiedelmére alapszik, hogy ez hamisítvány. Kövessen minket Dr. Starcevic a mi vizsgálatainkban, melyeknek az a célja, hogy kiderítsék, vajjon ama ragasztott papírszelet a korona s a tartománygyűlés tudtával és akaratával került-e a törvényre, vagy sem? Dr. Starcevic azonban nem akar minket követni, ő azt hiszi, hamisítás történt

meg, hogy a szentesítés ugyszóval a királyi javaslattal által antizipáltot, azon szentesítés, mely az utóbbinak előzetesét feltételezte, s hogy végül a 66. § nem a szokásos módon terjesztett szentesítés alá, mindazonáltal az 1868. nov. 8-diki leiratnak hi kifizése.

Ha mindez igaz, akkor egyidejűleg be van bizonyítva, hogy a 66 § anyagi értelemben nem képezhet hamisítványt s hogy az nem igaz, hogy a 66 § nem hiven fejezné ki a tartománygyűlés és a korona egyesült akaratát.

Mint Zárókönyvből távirják, a fumei bizottság befeljele munkálkodását. Az elnzek részéről tett indítványok mind elvetettek.

A bizottság következő határozatot hozta: 1. Miben a bizottság meggyőződés szerzet arról, hogy a Horvát-Szlávon-Dalmát királyságok tartománygyűlése az 1868. évi november 8-án kelt legteljesebb leiratban foglalt és az 1868. évi I. tcz. 66. §-ra vonatkozó királyi proposíciók és határozatok, úgy a mint az a nevezett törvények hivatalos kiadásában (s hiv. ill. illető száma mellékelve van) előfordul, előzetes indítványozza: a tartománygyűlés tette a kormány nyilatkozatát jóváhagyólag tudomásul.

2. A bizottság megelégedéssel vette a királyi tartományi kormány azon nyilatkozatát, mely szerinti a törvényesen hivatali faktorok egyike sem nem gondolt, sem nem indítványozta, hogy Fiume és kerülete, központi viszonyra iránt fennálló törvényes határozatait egyáltalán vagy általában más uton mint az 1868. évi I. tcz. 66. §-ban megállapított módon változtassék, név szerint: a megyei hatóság, a horvát gymnasium közigazgatási uton elválasztassék, vagy azokat elválasztani lehetne.

3. A tartománygyűlés a maga részéről helybenhagyja és támogatja az országos kormány azon nyilatkozatát, hogy a fumei kérdésben eddig kijelölt magot az 1868. I. tcz. 66. §-ban kifejezett alapelvek által vezetette és a jövőben is vezetni fogja, — a bizottság úgy hiszi, hogy kérvények ezen nyilatkozat által törvényes elintézősödnek nyertek.

4. A tartománygyűlés az országos kormányt megajánlja, hogy a Fiume városi területén élő honatitok személy- és vagyoni állásának a legalakábbabb uton a teljes biztosítást megszerezni igyekezzenek mindaddig, míg az 1868. I. tcz. 66. §-ban meghatározott módon nevezett városnak a horvát-szlávon dalmát királysághoz való viszonyaita józartatni nem fog.

Színház, művészet.

A népszínház ma fölévenitette Mihác és Helvények két évvel ezelőt előadott kisbűvös boházát, a „Színésztől férjé” címűt, melyben, mint akkor, most is a nemzeti színház két derekú művésze, Vizváry és Ujházy urak léptek fel vendégekül. A közönség, mely a nyári hőség dacára szép számmal jelent meg, de még sem oly tömegesen, mint a két vendég megérdemelte volna, s nem oly számban, hogy Vizváry urnak egy pár elmaradottnál is ne nyújtott volna alkalom, folytatást jó mulatott a bohó darabon s kívánt annak két felújítását, a vendégseregnek, kik a múlt alkalemről ismert pompás varietéket játszottak. Emeltek most a darab új szereposztását, hogy Nina szerepét V. d. n. Vilma Kissasszony játszotta, igen eszesen, elevenen, a mi annál nagyobb dícséret érdemel, mert a szerepből alig tarthatott néhány próbat. A többi szereplők nagyobbobrézt a régiéknél voltak.

A Krisztinavárosi színikörben kedden, július 5-én Hegyi Gyula jutalomjátékát színe kerül Szilgietti Ede egy időben közkedelműre vig népszínműve: „Dalos Pista”.

A népszínházban hónap, vasárnap Ujházy és Vizváry lépnék fel „Nagy a föld a víz” című színművét, melyet az auzselli fordulat színe kerül. Kétoldali fogja Ujházy és Vizváry, azaz 14-ig szakadhatlan fognak játszani. A színésznő férje „Trikkoss és Kalkolés” című francia bohóza.

Fővárosi ügyek.

Az 1863. évi képviselőválasztói névjegyek elkészülvén, közszemlére fog kitétetni a felszámolásra határidő tüzetett ki. Azre vonatkozó a fővárosi központi választmány a következő felhívást teszi közre: Budapest fővárosi központi választmánya az 1876. XVIII. törvény cikk alapján ezenel közbíre teszi, hogy a fővárosi választók kihagyottai legelőleg névjegyzékek, a kerületi előjárások igényelése pedig: I. vá. ker. Budavár, új helységben; II. vá. ker. Vizváryos fő-u. vízahajógépépítet, III. vá. k. Óbudai városház, IV. vá. ker. Ferenc-József rakpart 18. sz. V. vá. k. IV. vá. ker. VI. vá. ker. Nagymező-utca 7. sz. VIII. vá. ker. nagykörút, Szabó udvar, IX. vá. ker. kerület, (IX. és X. közig. ker. sorok-száma-utca 47. sz. alatti tölgy 1861. évi július 5-étől 1. é. július 25-igke bezárólag közszemlére fogak kitetni. Ezen idő alatt reggeli 8 órából déli 12 óráig a névjegyzéket, valamint az azok ellen nem beadott felszámolásokat az előjárások egy tagjának jelenlétében mindenké megbeszélhetők és delután 2-6 óráig érteselhetők. Az 1871. XXXIII. tcz. 44. §-a értelmében a névjegyzék ellen saját személyét illetőleg bárki felszámolhat; ezenkívül mindenkinek jogában áll azon választókterületben, melynek névjegyzékébe felvették, bármily jogtalan felvetel vagy kihagyás miatt a névjegyzék ellen felszámolani. A felszámolások irásban adandók be, és egy beadvány több egyenre vonatkozó felszámolás is foglaltathó. A felszámolások kivására beadványról terítvény adandó. A felszámolások 1. 1881. évi július 15-ikének d. u. 6 órájáig fogadtatnak el. A felszámolásokat mindenké megtekinthetik és azok, kik valamely vá. kerület névjegyzékébe felvették, jogosítva vannak ugyanezen kerület névjegyzékébe elemi felszámolásokra 1. 1881. július 16-ától 1881. július 25-ikének d. u. 6 órájáig irásban észrevételeket benyújtani. A felszámolások és azokra tett észrevételek a f. közp. választmányhoz címzendők és a vá. jogosság igazolására szükséges okmányokkal felszerelve azon közig. kerület előjáróságánál nyújtandók be, melynek hivatalos helységében a választók ideig névjegyzék jelen hirdetményi értelemben közszemlére áll van tette.

A fővárosi II-od osztályú ügyosztás a szerdai közgyűlésre vasárnap. A kijelölt választmány Ráth főpolgármester elnöklete alatti tegnap tartott ülésén a következőket jelölte ki: 1. Major Kálmán III. oszt. ügyész, 2. Baintner Imre ügyvéd, 3. dr. Karády Alajos ügyvéd.

Törvényeszkői csarnok.

A Pollák és Abelsz-féle okirathamisítási bünygben kelt legfőbb ítélőszéki ítélet folytán, mely szerint a perújításnak hely adott, a két letartóztatva volt Adelsz Ede és Sonnensfeld Miksa a megszabott biztosíték mellett szabadlábra helyeztetek. Elsőrendű vádlott Pollák még a perújítás kérdésének jogerőjű eldöntése előtt a reá kiszabott 6 havi bűntétést kiállotta.

KÖZGAZDASÁG.

Kereskedelmi szerződés Ausztria-Magyarországnak és Németországnak között.

A m. kir. öszminiszteriumnak rendelete.

Az 1881. évi LVIII. törvények 1. §-ban nyert felhatalmazás alapján és a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok kormányával egyetértőleg, a német birodalommal a következő kereskedelmi szerződés kötött.

(Folytatás)

Zárjegyzőkönyv.

Az osztrák-magyar monarchia és a német birodalom közt kötött kereskedelmi szerződés mai napon történt aláírásánál a két részben meghatalmazottak a következő megjegyzéseket, nyilatkozatokat és megállapodásokat ígatták a jelen jegyzőkönyvbe.

A szerződés 1. cikkéhez. 1. Az 1. cikk b) pontja alatt levő fenntartás azon elővigyázati intézkedésekre is kiterjed, melyek a mezőgazdaság védelme végett kártékony rovarok, (mint például a phylloxera és colorado rovar) becsapódása és terjedése ellen elzárólatnak. 2. A szerződés felek az egészségügyről szempontból kibocsátott minden formái megismerést kölcsönösen egymással közölni fogják. 3. A mennyiben az osztrák-magyar monarchiával határos német kerületekben egyes birtokoknak meg volt engedve, évenként egyszer 6 darabig terjedő, hasznos és tenyészállatot saját gazdasági szükségletekre az osztrák-magyar monarchiához bevinni, ezen darabszám egy naptári évre 12 darabra emeltetik fel. Az említett határforgalomban, az osztrák-magyar monarchiából a határos német kerületekbe bevitni marha felügyeleti idejét rendszerint 45 nappal hosszabb időre nem fog terjedni. A mennyiben helyi szükségletek kivánatosak lennének, hogy azon kerületek, melyek ez ideig ezen határforgalom tekintetében német részről megállapították, kiterjesztessenek, ezen szükségletekkel másfényben figyelembe fognak részesíttetni.

A szerződés 3. cikkéhez. A két szerződő fél gondoskodni fog arról, hogy a törvényhozás a belső adóknak alvételét ipari technikai fejlődését úgy kövesse, hogy az adóviszterítés a tényleg fizetett adót túl ne haladja.

A szerződés 5. cikkéhez. Azon áruk tekintetében, melyek az egyik szerződő fél területéről a másik területre, vásárotra vagy sokadalmakra hoztatva, vagy oda vásárokon és sokadalmakon kívül bizonytalan eladásra küldve, előre meghatározandó idő alatt eladatlans visszavittnek, továbbá a kereskedelmi utazók által behozott mustrik tekintetében, a mindkét részbeli kerületekben ez idő szerint alkalmazásban levő szabályok fenntartanak. A másik fél területre vásárotra vitt és onnan eladatlans visszahozott marhára nézve mindkét részről lehetőleg könnyített eljárásra rendelkeznek. Az acsonyos megállapítására rendszerint a mustriának faj, darabszám és szín szerinti megjelölése, esetleg különös jelvények föléírása mellett előszegnek fog tekintetűni.

A szerződés 6. cikkéhez. Azon vámkezelvények tekintetében, melyeknél a határkerület és a határalkosság fogalma kérdéses, a mindkét államban jelenleg fennálló határkerületek tekintetében olyanok, melyekre az eféle vámkezelvények kiterjesztendők. A határkerületi kiterjesztésnek módosítása esetében ezen vámkezelvények a határtól új kilométerig terjedő határoverényesek. Az illető határoverényes vámigazgatóság azonban a másik szerződő fél vámigazgatóság hatóságainak egyetértésével fel vannak jogosítva arra, hogy a megjelölt kerületeken túl is a helyi igénynek megfelelő kivételeket engedélyezhessenek.

A szerződés 5. 6. és 7. cikkéhez. Az 5-ik, 6-ik és 7-ik cikkben meghatározott formái konvenciók, Ausztria, Bajországnak, Württemberg és Baden között 1864. február 20-án kötött egyezményben megállapított ellenőrzést mellett, a Boden taván átmenő forgalomra is alkalmazandók. Az említett egyezmény revíziója tekintetűl azon határozásnyaira, melyek tényleg megvalósított viszonyok következtében módosítást igényelnek, fenntartatik.

A szerződés 7. cikkéhez. 1. A 7-ik cikkben megjelölt könnyítés a következő körülményektől tétetik függővé: a) Az áruk a beviteli hivatalnál továbbállításra vétett a nem végleges vámkezelésről szóló kísérő jeggyel bejelentendők, s hozzájuk hivatalos igazolvány csatolandó, melyben ki legyen téve, hogy az elküldési helyen helyeztetek-e, s minő hivatalos zár alá? b) Ezen zár a vizsgálatnál sértetlen és biztos állapotban kell találni. c) A bevállalás szabályszertel és akkép kell történnie, hogy hiányos bejelentés folytán a külön átvizsgálás ne váljék szükségessé, és szándékos sikasztás gyanúja ne forogjon fenn. Ha az áru lerakódása nélkül azon teljes meggyőződést szerzetik, hogy a másik államban alkalmazott zár sértetlen és biztos, az áruknak lerakása és megőrzölése el is maradhat. 2. A mennyiben Németország egyes helyein szükség mutatkozik, különös megkeresésre, az áruszállítókna is meg fog a lerakó helyi használatra engedtetni. — Osztrák-magyar részről is hasonló kedvezmény nyujtatik.

A szerződés 8. cikkéhez. 1. Az egymással átellenben fekvő határvámhivataloknak jelenlegi összehelyezései fenntartandók. Mindazonáltal az érdekelt államok mindenképpen szabadon állhatók ill. öszszhelyezhetők határvámhivatalok mellett, melyeknél a határalkosság fogalma kérdéses, a mindkét államban jelenleg fennálló határkerületek tekintetében olyanok, melyekre az eféle vámkezelvények kiterjesztendők. A határkerületi kiterjesztésnek módosítása esetében ezen vámkezelvények a határtól új kilométerig terjedő határoverényesek. Az illető határoverényes vámigazgatóság azonban a másik szerződő fél vámigazgatóság hatóságainak egyetértésével fel vannak jogosítva arra, hogy a megjelölt kerületeken túl is a helyi igénynek megfelelő kivételeket engedélyezhessenek.

A szerződés 5. 6. és 7. cikkéhez. Az 5-ik, 6-ik és 7-ik cikkben meghatározott formái konvenciók, Ausztria, Bajországnak, Württemberg és Baden között 1864. február 20-án kötött egyezményben megállapított ellenőrzést mellett, a Boden taván átmenő forgalomra is alkalmazandók. Az említett egyezmény revíziója tekintetűl azon határozásnyaira, melyek tényleg megvalósított viszonyok következtében módosítást igényelnek, fenntartatik.

A szerződés 7. cikkéhez. 1. A 7-ik cikkben megjelölt könnyítés a következő körülményektől tétetik függővé: a) Az áruk a beviteli hivatalnál továbbállításra vétett a nem végleges vámkezelésről szóló kísérő jeggyel bejelentendők, s hozzájuk hivatalos igazolvány csatolandó, melyben ki legyen téve, hogy az elküldési helyen helyeztetek-e, s minő hivatalos zár alá? b) Ezen zár a vizsgálatnál sértetlen és biztos állapotban kell találni. c) A bevállalás szabályszertel és akkép kell történnie, hogy hiányos bejelentés folytán a külön átvizsgálás ne váljék szükségessé, és szándékos sikasztás gyanúja ne forogjon fenn. Ha az áru lerakódása nélkül azon teljes meggyőződést szerzetik, hogy a másik államban alkalmazott zár sértetlen és biztos, az áruknak lerakása és megőrzölése el is maradhat. 2. A mennyiben Németország egyes helyein szükség mutatkozik, különös megkeresésre, az áruszállítókna is meg fog a lerakó helyi használatra engedtetni. — Osztrák-magyar részről is hasonló kedvezmény nyujtatik.

A szerződés 8. cikkéhez. 1. Az egymással átellenben fekvő határvámhivataloknak jelenlegi összehelyezései fenntartandók. Mindazonáltal az érdekelt államok mindenképpen szabadon állhatók ill. öszszhelyezhetők határvámhivatalok mellett, melyeknél a határalkosság fogalma kérdéses, a mindkét államban jelenleg fennálló határkerületek tekintetében olyanok, melyekre az eféle vámkezelvények kiterjesztendők. A határkerületi kiterjesztésnek módosítása esetében ezen vámkezelvények a határtól új kilométerig terjedő határoverényesek. Az illető határoverényes vámigazgatóság azonban a másik szerződő fél vámigazgatóság hatóságainak egyetértésével fel vannak jogosítva arra, hogy a megjelölt kerületeken túl is a helyi igénynek megfelelő kivételeket engedélyezhessenek.

A szerződés 5. 6. és 7. cikkéhez. Az 5-ik, 6-ik és 7-ik cikkben meghatározott formái konvenciók, Ausztria, Bajországnak, Württemberg és Baden között 1864. február 20-án kötött egyezményben megállapított ellenőrzést mellett, a Boden taván átmenő forgalomra is alkalmazandók. Az említett egyezmény revíziója tekintetűl azon határozásnyaira, melyek tényleg megvalósított viszonyok következtében módosítást igényelnek, fenntartatik.

A szerződés 7. cikkéhez. 1. A 7-ik cikkben megjelölt könnyítés a következő körülményektől tétetik függővé: a) Az áruk a beviteli hivatalnál továbbállításra vétett a nem végleges vámkezelésről szóló kísérő jeggyel bejelentendők, s hozzájuk hivatalos igazolvány csatolandó, melyben ki legyen téve, hogy az elküldési helyen helyeztetek-e, s minő hivatalos zár alá? b) Ezen zár a vizsgálatnál sértetlen és biztos állapotban kell találni. c) A bevállalás szabályszertel és akkép kell történnie, hogy hiányos bejelentés folytán a külön átvizsgálás ne váljék szükségessé, és szándékos sikasztás gyanúja ne forogjon fenn. Ha az áru lerakódása nélkül azon teljes meggyőződést szerzetik, hogy a másik államban alkalmazott zár sértetlen és biztos, az áruknak lerakása és megőrzölése el is maradhat. 2. A mennyiben Németország egyes helyein szükség mutatkozik, különös megkeresésre, az áruszállítókna is meg fog a lerakó helyi használatra engedtetni. — Osztrák-magyar részről is hasonló kedvezmény nyujtatik.

A szerződés 8. cikkéhez. 1. Az egymással átellenben fekvő határvámhivataloknak jelenlegi összehelyezései fenntartandók. Mindazonáltal az érdekelt államok mindenképpen szabadon állhatók ill. öszszhelyezhetők határvámhivatalok mellett, melyeknél a határalkosság fogalma kérdéses, a mindkét államban jelenleg fennálló határkerületek tekintetében olyanok, melyekre az eféle vámkezelvények kiterjesztendők. A határkerületi kiterjesztésnek módosítása esetében ezen vámkezelvények a határtól új kilométerig terjedő határoverényesek. Az illető határoverényes vámigazgatóság azonban a másik szerződő fél vámigazgatóság hatóságainak egyetértésével fel vannak jogosítva arra, hogy a megjelölt kerületeken túl is a helyi igénynek megfelelő kivételeket engedélyezhessenek.

A szerződés 5. 6. és 7. cikkéhez. Az 5-ik, 6-ik és 7-ik cikkben meghatározott formái konvenciók, Ausztria, Bajországnak, Württemberg és Baden között 1864. február 20-án kötött egyezményben megállapított ellenőrzést mellett, a Boden taván átmenő forgalomra is alkalmazandók. Az említett egyezmény revíziója tekintetűl azon határozásnyaira, melyek tényleg megvalósított viszonyok következtében módosítást igényelnek, fenntartatik.

A szerződés 7. cikkéhez. 1. A 7-ik cikkben megjelölt könnyítés a következő körülményektől tétetik függővé: a) Az áruk a beviteli hivatalnál továbbállításra vétett a nem végleges vámkezelésről szóló kísérő jeggyel bejelentendők, s hozzájuk hivatalos igazolvány csatolandó, melyben ki legyen téve, hogy az elküldési helyen helyeztetek-e, s minő hivatalos zár alá? b) Ezen zár a vizsgálatnál sértetlen és biztos állapotban kell találni. c) A bevállalás szabályszertel és akkép kell történnie, hogy hiányos bejelentés folytán a külön átvizsgálás ne váljék szükségessé, és szándékos sikasztás gyanúja ne forogjon fenn. Ha az áru lerakódása nélkül azon teljes meggyőződést szerzetik, hogy a másik államban alkalmazott zár sértetlen és biztos, az áruknak lerakása és megőrzölése el is maradhat. 2. A mennyiben Németország egyes helyein szükség mutatkozik, különös megkeresésre, az áruszállítókna is meg fog a lerakó helyi használatra engedtetni. — Osztrák-magyar részről is hasonló kedvezmény nyujtatik.

A szerződés 8. cikkéhez. 1. Az egymással átellenben fekvő határvámhivataloknak jelenlegi összehelyezései fenntartandók. Mindazonáltal az érdekelt államok mindenképpen szabadon állhatók ill. öszszhelyezhetők határvámhivatalok mellett, melyeknél a határalkosság fogalma kérdéses, a mindkét államban jelenleg fennálló határkerületek tekintetében olyanok, melyekre az eféle vámkezelvények kiterjesztendők. A határkerületi kiterjesztésnek módosítása esetében ezen vámkezelvények a határtól új kilométerig terjedő határoverényesek. Az illető határoverényes vámigazgatóság azonban a másik szerződő fél vámigazgatóság hatóságainak egyetértésével fel vannak jogosítva arra, hogy a megjelölt kerületeken túl is a helyi igénynek megfelelő kivételeket engedélyezhessenek.

A szerződés 5. 6. és 7. cikkéhez. Az 5-ik, 6-ik és 7-ik cikkben meghatározott formái konvenciók, Ausztria, Bajországnak, Württemberg és Baden között 1864. február 20-án kötött egyezményben megállapított ellenőrzést mellett, a Boden taván átmenő forgalomra is alkalmazandók. Az említett egyezmény revíziója tekintetűl azon határozásnyaira, melyek tényleg megvalósított viszonyok következtében módosítást igényelnek, fenntartatik.

A szerződés 7. cikkéhez. 1. A 7-ik cikkben megjelölt könnyítés a következő körülményektől tétetik függővé: a) Az áruk a beviteli hivatalnál továbbállításra vétett a nem végleges vámkezelésről szóló kísérő jeggyel bejelentendők, s hozzájuk hivatalos igazolvány csatolandó, melyben ki legyen téve, hogy az elküldési helyen helyeztetek-e, s minő hivatalos zár alá? b) Ezen zár a vizsgálatnál sértetlen és biztos állapotban kell találni. c) A bevállalás szabályszertel és akkép kell történnie, hogy hiányos bejelentés folytán a külön átvizsgálás ne váljék szükségessé, és szándékos sikasztás gyanúja ne forogjon fenn. Ha az áru lerakódása nélkül azon teljes meggyőződést szerzetik, hogy a másik államban alkalmazott zár sértetlen és biztos, az áruknak lerakása és megőrzölése el is maradhat. 2. A mennyiben Németország egyes helyein szükség mutatkozik, különös megkeresésre, az áruszállítókna is meg fog a lerakó helyi használatra engedtetni. — Osztrák-magyar részről is hasonló kedvezmény nyujtatik.

A szerződés 8. cikkéhez. 1. Az egymással átellenben fekvő határvámhivataloknak jelenlegi összehelyezései fenntartandók. Mindazonáltal az érdekelt államok mindenképpen szabadon állhatók ill. öszszhelyezhetők határvámhivatalok mellett, melyeknél a határalkosság fogalma kérdéses, a mindkét államban jelenleg fennálló határkerületek tekintetében olyanok, melyekre az eféle vámkezelvények kiterjesztendők. A határkerületi kiterjesztésnek módosítása esetében ezen vámkezelvények a határtól új kilométerig terjedő határoverényesek. Az illető határoverényes vámigazgatóság azonban a másik szerződő fél vámigazgatóság hatóságainak egyetértésével fel vannak jogosítva arra, hogy a megjelölt kerületeken túl is a helyi igénynek megfelelő kivételeket engedélyezhessenek.

A szerződés 5. 6. és 7. cikkéhez. Az 5-ik, 6-ik és 7-ik cikkben meghatározott formái konvenciók, Ausztria, Bajországnak, Württemberg és Baden között 1864. február 20-án kötött egyezményben megállapított ellenőrzést mellett, a Boden taván átmenő forgalomra is alkalmazandók. Az említett egyezmény revíziója tekintetűl azon határozásnyaira, melyek tényleg megvalósított viszonyok következtében módosítást igényelnek, fenntartatik.

A szerződés 7. cikkéhez. 1. A 7-ik cikkben megjelölt könnyítés a következő körülményektől tétetik függővé: a) Az áruk a beviteli hivatalnál továbbállításra vétett a nem végleges vámkezelésről szóló kísérő jeggyel bejelentendők, s hozzájuk hivatalos igazolvány csatolandó, melyben ki legyen téve, hogy az elküldési helyen helyeztetek-e, s minő hivatalos zár alá? b) Ezen zár a vizsgálatnál sértetlen és biztos állapotban kell találni. c) A bevállalás szabályszertel és akkép kell történnie, hogy hiányos bejelentés folytán a külön átvizsgálás ne váljék szükségessé, és szándékos sikasztás gyanúja ne forogjon fenn. Ha az áru lerakódása nélkül azon teljes meggyőződést szerzetik, hogy a másik államban alkalmazott zár sértetlen és biztos, az áruknak lerakása és megőrzölése el is maradhat. 2. A mennyiben Németország egyes helyein szükség mutatkozik, különös megkeresésre, az áruszállítókna is meg fog a lerakó helyi használatra engedtetni. — Osztrák-magyar részről is hasonló kedvezmény nyujtatik.

A szerződés 8. cikkéhez. 1. Az egymással átellenben fekvő határvámhivataloknak jelenlegi összehelyezései fenntartandók. Mindazonáltal az érdekelt államok mindenképpen szabadon állhatók ill. öszszhelyezhetők határvámhivatalok mellett, melyeknél a határalkosság fogalma kérdéses, a mindkét államban jelenleg fennálló határkerületek tekintetében olyanok, melyekre az eféle vámkezelvények kiterjesztendők. A határkerületi kiterjesztésnek módosítása esetében ezen vámkezelvények a határtól új kilométerig terjedő határoverényesek. Az illető határoverényes vámigazgatóság azonban a másik szerződő fél vámigazgatóság hatóságainak egyetértésével fel vannak jogosítva arra, hogy a megjelölt kerületeken túl is a helyi igénynek megfelelő kivételeket engedélyezhessenek.

és pénzek biztonsága hátrányt ne szenvedjen; e) a két fél vám- és adóhivatali tisztviselő, kik a szerződésben alapuló valamely okból szabályszerűen szolgálati egyenruhában a túlsó államterületre lépnek, az ott az állampénztár számára szedett ut, hid- és révpénzekről ily egy mentek, mint annak saját tisztviselői. Öp e fajta közkeletű illedektől ellenben, melyek szédesé társulatokat, testületeket, közöskéget vagy egyes magánosokat illet, a mentesség csak annyiban igényelhető, a mennyiben az a fennálló tarifa szerinti alapszám mutatkozik; f) világosan elismertetik, hogy az egymás átellenben fekvő vámhivatalok összeköttetése által csakis a két fél hivatalos eljárásnak lehető egyidejűsége, de semmi esetre rendszeres vámelintézési közösség nem elzárólat, hogy emellogva — nem tekintve a rendkívüli forgalom esetét és az e végből mindkét vámigazgatóság részéről egyetértőleg kibocsátandó utasításokat — a két hivatal mindkét részét csakis az ott — mint államának ki- vagy beviteli hivatalát — illető eljárást tartozik végezni, a másik hivatalnak hason működésében pedig részt vennie nem szabad; g) a szomszéd állam területeire áthelyezett vámhivatalok tisztviselőinek és alkalmazottjainak viszonyaira vonatkozó rendelkezések, a mindkét részbeli vámországnak a határvámhivatalok és alkalmazottjainak a szomszédállam területeire helyeztetésére nézve; az egyik államnak a másik állam területére helyeztetett hivatalainak elszállósítása és az ezért felszámítandó lakbérére nézve; az összeköttöt hivatalok tisztviselői és futói kölcsönre nézve; az összeköttöt hivataloknál a sorompók felállítását, fenntartását, világiatás, elzárását és megnyitására nézve; a szomszéd állam területére áthelyezett vámhivatalok azon tisztviselőinek jogai és kötelességeire nézve; kik eme szomszéd állam közpületeiben szálást nyertek; a vásár- és ünneppnapokon való vámkezelésre nézve; végre: a kész hivatalos egyenruhák és fagyverzők tárgyak kölcsönös vámentességére nézve jelenleg fennálló egyezmények ezenel továbbra is fenntartandók. A határfürész szolgálat mindkét fél által a saját területén e részben fennálló szabályok szerint és a különös megállapodások figyelembe vételével fog kezeltetni.

(Folyt. követezik.)

Üzleti heti szemle.

(1-6. rész.)

— július 2.

Gabonaüzlet. (Az „Egyetértés” tudósítása.) A különösen kedvező időjárás, mely a lefolyt hét középeig az egész országban uralkodott, jótékonyan hatott a vetésekre és elősegítette a búza érését és mérsékelt melege által fejlesztette a mag erősségét. Péter és Pál napját tartják a munk és aratás megkezdése hivatalos határidejének. Ez évben árpaiban ugyan már megkezdődött az aratás, homokos földek már a rozost is metszik, de Magyarország főgabonemelő, a búza, a hét második felében beállott hűvös és esős időjárás az aratást nagyon hátráltatta és július 8-10-ike előtt alig fogják a búzát aratni.

A hét elején a külföldi gabona-árnyalások is magasabbak voltak és már átálant az ártól, hogy jó kiületi kereskedelmünk lesz ez évben. A hét közpe óta az ország minden részében eső esik, sok helyen viharok is kísérik az esőt és ez felkeltette ismét a mult heti aggodalmakat és az aratás mikénti alakulása iránt még most sem tájékozhatjuk magunk. Tény az, hogy a gabona ismét sok helyen megdől, és sok helyen csak képzészerű jó termésre lehet kilátásunk. S mintha az, a mi a földnek kárát van, a külföldi piacokra folyton gyengülő árnyalásokat jeleztek, a mi az előre remélt kivétel annyiban teszi kedéssé, a mennyiben a mi piacunk csak jelentékenyen olcsóbb árak mellett jó kombinációba.

Búza a hét elejével a kedvező beföldi jelentések által gyengült árban és máig, midőn ismét a külföldi árnyalások illetékesek, folyton gyengülő irányt követett. Malmin az egész héten alig vásároltak annyit, mint a mennyit különben kedvező irány mellett egy napon szoktak venni és az egész hét forgalom mintegy 45-50,000 métermázsra rugott, mi folyton csökkenő árak mellett adottott el. A mult heti zárathoz képest búza ára 20-30 kral olcsóbban zárul és ma jegyznek: tiszavideki 12.50-13.40 lrt, pestvidéki 12.15-12.85 lrt, fehérmegyvi 12.40-13.30 lrt, magyar északvidéki 11.75-12.40 lrt, mind 100 kilóként s minőség szerint.

Rozsból a lefolyt héten a felhozatalok igen nagyok voltak, de a fogyasztók részéről kevés figyelembe és jelentékeny árcsökkenést szenvedett, annál is inkább, mert új rozsjulira 8.50 frtyval minden oldalról kínáltak és ára a mult héthez képest 30-40 kral olcsóbban zárul. Ma jegyzünk: égetni való 9.25-9.40, elsőrendű rozsz 9.70-10 lrt.

Arpa, főleg első rendű áru, ugyanezen sorban részestül, mint a rozsz, mert kevesebb vétetett figyelembe és csak nagyon nyomott árakon volt eladható. Égetni való ellenben a hét elejével szintén el volt hanyagolva, de a folytonos esősékek következtében mindinkább megszáradt, mert az aratás legalább nyolcz nappal hátráltott és új áru égetésre nem használható, a felhozatát is gyér volt és így ismét elérhető a mult heti árakat. Ma jegyez takarmányára 6.40-6.60 lrt, égetni való 7.10-7.75 lrt métermázsánként.

Tengeriben e héten a kínálati túlforgalom és a mult heti üzemesség, mint a természet adta, az utóbbi részletek között hosszabb időre fedezetlen maradt az aratás, melynek hátrányát a mult heti üzemesség kompenzálta. A mult heti üzemesség, mint a természet adta, az utóbbi részletek között hosszabb időre fedezetlen maradt az aratás, melynek hátrányát a mult heti üzemesség kompenzálta.

Arpa, főleg első rendű áru, ugyanezen sorban részestül, mint a rozsz, mert kevesebb vétetett figyelembe és csak nagyon nyomott árakon volt eladható. Égetni való ellenben a hét elejével szintén el volt hanyagolva, de a folytonos esősékek következtében mindinkább megszáradt, mert az aratás legalább nyolcz nappal hátráltott és új áru égetésre nem használható, a felhozatát is gyér volt és így ismét elérhető a mult heti árakat. Ma jegyez takarmányára 6.40-6.60 lrt, égetni való 7.10-7.75 lrt métermázsánként.

Tengeriben e héten a kínálati túlforgalom és a mult heti üzemesség, mint a természet adta, az utóbbi részletek között hosszabb időre fedezetlen maradt az aratás, melynek hátrányát a mult heti üzemesség kompenzálta. A mult heti üzemesség, mint a természet adta, az utóbbi részletek között hosszabb időre fedezetlen maradt az aratás, melynek hátrányát a mult heti üzemesség kompenzálta.

Arpa, főleg első rendű áru, ugyanezen sorban részestül, mint a rozsz, mert kevesebb vétetett figyelembe és csak nagyon nyomott árakon volt eladható. Égetni való ellenben a hét elejével szintén el volt hanyagolva, de a folytonos esősékek következtében mindinkább megszáradt, mert az aratás legalább nyolcz nappal hátráltott és új áru égetésre nem használható, a felhozatát is gyér volt és így ismét elérhető a mult heti árakat. Ma jegyez takarmányára 6.40-6.60 lrt, égetni való 7.10-7.75 lrt métermázsánként.

Tengeriben e héten a kínálati túlforgalom és a mult heti üzemesség, mint a természet adta, az utóbbi részletek között hosszabb időre fedezetlen maradt az aratás, melynek hátrányát a mult heti üzemesség kompenzálta. A mult heti üzemesség, mint a természet adta, az utóbbi részletek között hosszabb időre fedezetlen maradt az aratás, melynek hátrányát a mult heti üzemesség kompenzálta.

Arpa, főleg első rendű áru, ugyanezen sorban részestül, mint a rozsz, mert kevesebb vétetett figyelembe és csak nagyon nyomott árakon volt eladható. Égetni való ellenben a hét elejével szintén el volt hanyagolva, de a folytonos esősékek következtében mindinkább megszáradt, mert az aratás legalább nyolcz nappal hátráltott és új áru égetésre nem használható, a felhozatát is gyér volt és így ismét elérhető a mult heti árakat. Ma jegyez takarmányára 6.40-6.60 lrt, égetni való 7.10-7.75 lrt métermázsánként.

Tengeriben e héten a kínálati túlforgalom és a mult heti üzemesség, mint a

Irodalom.

A magyar nyelv befolyása a ruténekre.

(Nyelvtudományi közlemények, szerkesztései Budez József; kiadja a m. tud. akadémiának nyelvnyelvtudományi bizottsága.) Az akadémia eme kiadványa (jelenleg a tíz...

Az akadémia eme kiadványa (jelenleg a tíz... az ősszel tartalmú ez: Svéd-lapp olvasmányok...)

Szelebből körülfogja Csopely László közleménye... az ősszel tartalmú ez: Svéd-lapp olvasmányok...

Az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert... a rutén magyar névvel (bimbava, csakava, kajja, rendese, virágja) illetni.

A ruténykezés a polgári élet terén következő... az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert...

Műserek, gazdasági eszközök, házi edények... az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert...

Állás, foglalkozás, tiszt, árendás, bécsi, béres... az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert...

Állás, foglalkozás, tiszt, árendás, bécsi, béres... az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert...

Az ígék azok vannak: hajlított: bajlavit; bantani... az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert...

Az ígék azok vannak: hajlított: bajlavit; bantani... az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert...

Az ígék azok vannak: hajlított: bajlavit; bantani... az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert...

Az ígék azok vannak: hajlított: bajlavit; bantani... az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert...

Az ígék azok vannak: hajlított: bajlavit; bantani... az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert...

Az ígék azok vannak: hajlított: bajlavit; bantani... az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert...

Az ígék azok vannak: hajlított: bajlavit; bantani... az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert...

Az ígék azok vannak: hajlított: bajlavit; bantani... az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert...

Az ígék azok vannak: hajlított: bajlavit; bantani... az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert...

Az ígék azok vannak: hajlított: bajlavit; bantani... az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert...

Az ígék azok vannak: hajlított: bajlavit; bantani... az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert...

Az ígék azok vannak: hajlított: bajlavit; bantani... az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert...

Az ígék azok vannak: hajlított: bajlavit; bantani... az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert...

Az ígék azok vannak: hajlított: bajlavit; bantani... az állatokat, kivált ökröt, tehenet, lovat, szert...

vati; mulatni; muldavati; nyarni; nyirjavati; nyar...

A magyar nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A vokális harmóniája nem tartozván a szláv nyelvnek...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

hogy az író sok előszeretettel foglalkozott tárgyával...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

A rutén nyelvbe a szlávól jött a blak a ruténba...

Table with 2 columns: Item, Price. Lists various goods and their costs.

Table with 2 columns: Item, Price. Lists various goods and their costs.

Table with 2 columns: Item, Price. Lists various goods and their costs.

Table with 2 columns: Item, Price. Lists various goods and their costs.

